

Υποκρισία πολιτικών και επιστημόνων (Χρήστος Δενάζης)

Categories : [ΚΟΙΝΩΝΙΑ](#)

Date : 15 Ιανουαρίου, 2006

Απορίες ενός πολίτη για τον νόμο της ιατρικής υποβοήθησης στην ανθρώπινη αναπαραγωγή

Πρόσφατα ψηφίστηκε στην ελληνική βουλή νόμος, που ρυθμίζει ζητήματα που σχετίζονται με την υποβοηθούμενη ανθρώπινη αναπαραγωγή.

Το ιστορικό

Στο τέλος καλοκαιριού αρμόδια επιτροπή αστικολόγων υπέβαλε σχέδιο νόμου στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, το οποίο και κατετέθη στο Γ΄ θερινό τμήμα της Βουλής προς συζήτηση και ψήφιση, χωρίς να ζητηθεί η γνώμη όλων των εμπλεκόμενων που προφανώς έχουν λόγο για το θέμα (ιατροί, γενετιστές, θεολόγοι, ψυχολόγοι, συνταγματολόγοι κτλ) και φυσικά της εκκλησίας. Κάτι που είχε συμβεί στο παρελθόν με άλλα νομοσχέδια όπως αυτό για τις μεταμοσχεύσεις.

Παρότι κατ' αρχήν η Εκκλησία αγνοήθηκε για άλλη μια φορά, η Ιερά Σύνοδος της Ελλάδος δια της Επιτροπής Βιοηθικής, κατέθεσε έγκαιρα (16/9/2002) ένα πλήρες κείμενο με τίτλο «Σχόλια και προτάσεις επί του νομοσχεδίου για την Ιατρική Υποβοήθηση στην Ανθρώπινη Αναπαραγωγή» ζητώντας να δοθεί περισσότερος χρόνος για την επεξεργασία των λεπτομερειών και την ευρύτερη κατά το δυνατόν κάλυψη απόψεων.

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης ανταποκρινόμενο στο κείμενο της Ι.Σ. προέβη (5/11/2002) σε διορθωτικές τροποποιήσεις επί του νομοσχεδίου. Τροποποιήσεις που ήταν προς την σωστή κατεύθυνση, κάνοντας κάποιες από τις παρατηρήσεις του κειμένου της Εκκλησίας δεκτές χωρίς όμως να αλλάζουν ρυθμίσεις που αναφέρονται στην ουσία του νομοσχεδίου.

Το τελικό νομοσχέδιο κατατίθεται και ψηφίζεται από την Ολομέλεια της Βουλής.

Οι απορίες

Οι βουλευτές μας λοιπόν ψήφισαν κάτι που δίνει λύση σε χιλιάδες ζευγάρια που έχουν πρόβλημα. Μάλιστα υποτίθεται ότι ο νόμος έχει έναν προσανατολισμό «προς το συμφέρον του τέκνου».

Το βασικό πρόβλημα αυτού του νόμου πιστεύω ότι είναι η ασέβεια στο έμβρυο και άρα στον τέλειο άνθρωπο κατά την ταυτότητα σύμφωνα με την διδασκαλία της Εκκλησίας μας. Αυτό φαίνεται στην χρήση του όρου «γονιμοποιημένο ωάριο» και όχι **«προεμφυτευτικό έμβρυο»** όπως άλλωστε χρησιμοποιείται και διεθνώς. Νομίζω πως εσκεμμένα χρησιμοποιείται αυτός ο όρος προκειμένου να απαξιώσει το εμψυχούμενο όν και να το υποβιβάσει σε απλό «γενετικό υλικό», όρος που είχε χρησιμοποιηθεί σε αρχικό σχέδιο του νόμου.

Επίσης ο νόμος επιτρέπει την καταστροφή των **«πλεοναζόντων»** ή «προβληματικών» εμβρύων σαν να επρόκειτο για την καταστροφή άψυχων υλικών που δεν χρειάζονται πια. Είναι χαρακτηριστικό ότι στην Γερμανία η Καθολική Εκκλησία πίεσε την κυβέρνηση όταν σχεδίαζε τον αντίστοιχο νόμο να επιτρέπεται να γονιμοποιηθούν μόνο τόσα ωάρια που πρόκειται να εμφυτευθούν στην μήτρα ακριβώς για να μην υπάρχει η περίπτωση καταστροφής δηλαδή φόνου «προεμφυτευτικού εμβρύου».

Που είναι λοιπόν όλοι εκείνοι που κόπτονται για τις ελευθερίες του ατόμου όταν στην συγκεκριμένη περίπτωση χωρίς τύψεις αφήνουν απροστάτευτο ένα έμβρυο. Μήπως το ότι ακόμα δεν έχει διαμορφώσει χαρακτηριστικά αρκεί για να εξαντληθεί η ευαισθησία τους!!!

Σε ότι αφορά τώρα την **τεκνοποίηση της άγαμης γυναίκας** (με ή χωρίς μόνιμο σύντροφο). Το ερώτημά μου εδώ είναι τι απαντούν όλοι εκείνοι οι επιστήμονες που έχουν χύσει ποτάμια μελάνι με άρθρα τους σε ειδικά περιοδικά ή εφημερίδες σημειώνοντας την σπουδαιότητα της ισορροπημένης σχέσης των γονέων για την σωστή ανάπτυξη του παιδιού; Το παιδί που θα γεννηθεί στην Ελλάδα, από γονείς που δεν είναι παντρεμένοι (χωρίς νόμιμες δηλ. δεσμεύσεις) και με αμφίβολη την σταθερότητα του συντρόφου της μητέρας άρα και πατέρα, δεν θα έχει πιθανά πρόβλημα;

Σχετικά με την **ετερόλογη γονιμοποίηση** (δανεισμός σπέρματος) δεν έχουμε εξασθένηση της σχέσης ή και αμφισβήτηση της σχέσεως γονέως-παιδιού. Το παιδί όταν μεγαλώσει και μάθει ότι ο βιολογικός του πατέρας είναι κάποιος άγνωστος θα έχει κύριοι ψυχολόγοι ενδεχομένως ψυχολογικά προβλήματα; Και να μην μπω στην λογική ότι σε λίγα χρόνια ο κόσμος θα «γεμίσει» από αδέρφια (από τον ίδιο πατέρα) αγνώστων μεταξύ τους.

Όσο για την **παρένθετη μητρότητα** (δανεική μήτρα) εδώ κι αν έχουν γραφεί τόσα

για την σπουδαιότητα της ψυχολογίας της εγκυμονούσας και πως τα πάντα έχουν αποδέκτη το έμβρυο και την φυσιολογική ανάπτυξή του. Και η ερώτηση προς όλους αυτούς τους επιστήμονες είναι τι θα συμβεί όταν «βίαια» το παιδί θα αποκοπεί από την μητέρα που το εγκυμονούσε και δοθεί στην γενετική μητέρα; Και τι θα συμβεί στην ψυχολογία της μητέρας που εννέα μήνες έφερε στα σπλάχνα της ένα παιδί που δεν υπάρχει για αυτή πια; Να σημειωθεί δε ότι εκτός της Αγγλίας η παρένθετη μητρότητα απαγορεύεται σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες!

Ο νόμος ακόμα δίδει - έστω και με προϋποθέσεις - την δυνατότητα **γονιμοποίησης με σπέρμα αποθανόντος συζύγου**. Πόσοι και πόσοι άνθρωποι δεν έχουμε συγκινηθεί μπροστά στην εικόνα ορφανών παιδιών που έχασαν κάποιον από τους γονείς τους από ατύχημα ή φυσική αιτία. Πόσοι οι κίνδυνοι που αντιμετώπισαν και πόσα τελικά από αυτά δεν φέρουν τραύματα που ίσως να μην ξεπεράσουν ποτέ. Εμείς τί κάνουμε τώρα; Το έκτακτο γεγονός γίνεται κάτι δεδομένο και η εγωκεντρική επιθυμία της μητέρας, ασφαλή ορφάνια του παιδιού.

Αναρωτιέμαι κύριοι συνταγματολόγοι. Πως όλα τα παραπάνω δεν έρχονται σε αντίθεση με την Συνταγματική επιταγή (άρθρο21 παρ.1) για την προστασία από την πολιτεία του **θεσμού του γάμου και της οικογένειας**.

Θα μπορούσε κανείς να διατυπώσει πολλές περισσότερες ενστάσεις με την λογική του νόμου αλλά νομίζω πως η Επιτροπή Βιοηθικής της Εκκλησίας έχει δημοσιεύσει όλες τις επιφυλάξεις και προτάσεις που θα μπορούσε να έχει κανείς. Θα περίμενε κανείς ίσως σε μια χώρα σαν την Ελλάδα με την Ορθόδοξη παράδοση που έχει αλλά και την σπουδαιότητα που αποδίδει σε θεσμούς και αξίες όπως Γάμος, Οικογένεια, παιδαγωγική κτλ., οι πολιτικοί της να θεσμοθετούν με άλλα κριτήρια και οι πνευματικοί της άνθρωποι, να αντιδρούν σε καταστάσεις που απαξιώνουν τον άνθρωπο, αλλά και μακροπρόθεσμα του δημιουργούν αντί να του λύνουν προβλήματα.